RÅDETS BESLUT

av den 19 januari 2010

om förekomsten av ett alltför stort underskott i Italien

(2010/286/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.6 jämförd med artiklarna 126.13 och 136,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande Italiens synpunkter, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 126.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska medlemsstaterna undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

(2) Stabilitets- och tillväxtpakten grundas på målet om sunda offentliga finanser, som ett sätt att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och stark varaktig tillväxt som kan bidra till ökad sysselsättning.

(3) Beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott följer det förfarande vid alltför stora underskott som anges i artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och förtydligas i rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott [1] (som utgör en del av stabilitets- och tillväxtpakten). I förordning (EG) nr 1467/97 fastställs även bestämmelser för genomförandet av artikel 104 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, numera artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott, som är fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, innehåller ytterligare bestämmelser om genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. I rådets förordning (EG) nr 479/2009 [2] anges närmare regler och definitioner för tillämpningen av bestämmelserna i det protokollet.

(4) Stabilitets- och tillväxtpakten ändrades 2005 för att stärka dess effektivitet och ekonomiska underbyggnad samt för att säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt. Syftet var särskilt att hela den ekonomiska och finanspolitiska bakgrunden ska beaktas under alla steg av förfarandet vid alltför stora underskott. Därigenom blir stabilitets- och tillväxtpakten ett ramverk till stöd för politiska åtgärder för att snabbt återgå till sunda offentliga finanser, samtidigt som den ekonomiska situationen beaktas.

(5) Enligt artikel 104.5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, numera artikel 126.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, skulle kommissionen avge ett yttrande till rådet, om den ansåg att det förelåg eller kunde uppstå ett alltför stort underskott i en medlemsstat. Efter att ha tagit hänsyn till sin rapport enligt artikel 104.3 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, numera artikel 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande enligt artikel 104.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, numera artikel 126.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, drog kommissionen slutsatsen att det förelåg ett alltför stort underskott i Italien. Kommissionen lämnade därför ett sådant yttrande om Italien till rådet den 11 november 2009 [3].

(6) I artikel 126.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs att rådet ska beakta eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten, innan det efter en allsidig bedömning avgör om ett alltför stort underskott föreligger. När det gäller Italien leder denna allsidiga bedömning till de slutsatser som anges i detta beslut.

(7) Enligt uppgifter som de italienska myndigheterna lämnade i oktober 2009, väntas underskottet i de offentliga finanserna i Italien under 2009 uppgå till 5,3 % av BNP, dvs. överskrida och inte ligga nära referensvärdet på 3 % av BNP. Det väntade överskridandet av referensvärdet kan inte betecknas som ett undantagsfall i den mening som avses i fördraget och stabilitets- och tillväxtpakten. Bland annat har det orsakats av en allvarlig konjunkturnedgång i den mening som avses i fördraget och stabilitets- och tillväxtpakten. I kommissionens höstprognos 2009 beräknas Italiens reala BNP minska med 4,7 % 2009 efter en minskning med 1 % 2008. För 2010 förutses en blygsam återhämtning, som därefter stärks 2011. Vidare kan överskridandet av referensvärdet inte betraktas som övergående, eftersom underskottet beräknas öka ytterligare 2010 och, med oförändrad politik, minska marginellt 2011. De diskretionära åtgärder (inriktade på stöd till låginkomstgrupper och viktiga industrisektorer) som i och med återhämtningspaketen vidtagits för att hantera krisen enligt den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, förväntas inte innebära märkbara påfrestningar på saldot i de offentliga finanserna, eftersom de enligt

[1] EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.
[2] EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.
[3] Alla handlingar som rör det alltför stora underskottet i Italien återfinns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

de italienska myndigheterna är fullständigt finansierade, huvudsakligen genom omfördelning av befintliga medel. Underskottskriteriet i fördraget är inte uppfyllt.

(8) Enligt uppgifter som de italienska myndigheterna lämnade i oktober 2009 har den offentliga bruttoskulden sedan etapp tre i EMU startade legat klart över referensvärdet på 60 % av BNP och beräknas uppgå till 115,1 % av BNP år 2009. I kommissionens höstprognos 2009 väntas skuldkvoten stiga ytterligare till 117,8 % 2011. Skuldkvoten kan inte anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt, i den mening som avses i fördraget och stabilitets- och tillväxtpakten. Fördragets skuldkriterium är inte uppfyllt.

(9) Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1467/97 ska hänsyn till ”faktorer av betydelse” endast tas i de steg som leder fram till rådets beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott i enlighet med artikel 126.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om de båda villkoren – att underskottet fortsätter att ligga nära referensvärdet och att referensvärdet endast tillfälligt överskrids – helt uppfylls. I Italiens fall uppfylls inte dessa båda villkor. Därför beaktas inte faktorer av betydelse i de steg som leder fram till detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Slutsatsen av den allsidiga bedömningen är att det föreligger ett alltför stort underskott i Italien.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2010.

På rådets vägnar

E. SALGADO

Ordförande